

VELIKA VLOGA SRBOV V RAZVOJU TRŽAŠKE PLOVBE

Srbi so imeli v rokah

dve tretjini celotne avstrijske pomorske trgovine

V zvezi z rešitvijo tržaškega vprašanja naletimo v literaturi na revijah vsega sveta razne članke in razprave o Trstu. Se posebno jugoslovanski tisk obsestno svoje bralce o vseh podobnih težavah problema. Za Trst se zanimajo Srbi in Hrvatini ne manj kot Slovenci, to je važno, ker so italijanski uradni krogi po prvi svetovni vojni tako radi podtikali verige, da zlasti Srbi nimajo nobenega političnega interesa na morju, vprašanje Slovenskega Primorja v tem smislu kot so ga začrtali Slovenci. To bi seveda le diplomatske spletke.

Spodaj prinašamo izvešček dopisa Antonije P. Farica v beogradskem listu «Republika» z dne 3. junija, ki govori o «Srbski koloniji v Trstu». Članek je poučen, da se ni v celoti zjel vprašanja o pomenu Srbov v našem mestu. Pomeni pa dober prispevek k boljшему poznavanju zgodovine Trsta. Zlasti dokazuje, da so bili — če ne prvenstveno — žulji in duh slovenskega, hrvaškega in srbskega človeka, ki so dvigali Trst do sedanjega višine.

V zadnjem času so oči svetovne javnosti obrnjene proti Trstu, proti tistemu znamenitju in naprednemu mestu Sv. Justa, kakor ga ponekod imenujejo in ki je eno najstarejših mest na obalah Sredozemlja. O njem se danes mnogo govori in govori. No, njegova usoda zanima veliko bolj kot katerikoli drugi narod vse jugoslovanske narode, a zlasti Slovence, ker je to lepo mesto orodje del njihovega narodnostnega ozemlja in vori za njem naravni izhod na morje. V tem članku imamo namreč, da nudimo našim bralcem obširnejše poročilo o važnosti in značaju srbske kolonije v Trstu. To veliko območje mesto je bilo v času habsburške vladavine ne samo najbolj napredna svetovna luka na vsem Sredozemskem morju in ne samo ena najkulturnejših slovenskih predelov, ampak tudi najpomembnejše središče delavnosti

PRED STO LETI JE SRB GOPEVIĆ PONUDIL AVSTRIJSKI VLADI SVOJE OBOROŽENE LADJE Z 280 TOPOVI ZA NAPAD NA ITALIJANSKO MORNARICO

inozemstvu in druge ugodne razmere so pripomogle, da so dvignili tudi kulturno raven svojih sonarodnikov v Trstu. Njihovi domovi in hiše so bili ogledalo družbenega razvoja, katerega se Tržačani drugačnega nismo mogli gledati z začudenjem in spoštovanjem; tem je bilo v ponos, če so mogli obiskovati srbske družine.

Ti prosvetljeni in rodoljubni Srbi so z vso ognjevitostjo delali za uveljavitev svoje narodnosti, kakor tudi za prosvetni napredek srbskega naroda. Najbolj zgovorna priča njihove prosvetnosti je pravoslavna cerkev sv. Spiridijona v Trstu, ki jo je v celoti zgradil srbski kapitan, ki je bil v Trstu od leta 1799. Ustanovljena je bila 1. 1. 1799. po zaslugi trgovca Jovana Miletića, ki je bil po rodu iz Srebrenice in ki je dal vse materialne pomoči.

Kot uvideli so na tej šoli delovali mnogi znani srbski kulturni delavci, ki so imeli vpliv na vse srbstvo. Naj omenimo učitelja Dimitrija Vladislavjevića, prijatelja ljubeznivega vladarja in največjega srbskega pesnika Petra II. Njegoša.

Toda ko so se razšli s pravoslavni Grki, so Srbi okoli 1783. organizirali svojo lastno cerkev, obično in jo imenovali srbsko tržaško območje. Vsi v cerkvi so bili srbski, toda ko so na novo sezidali svojo cerkev in jo posvetili zopet sv. Spiridijonu zaščitniku pomorščakov. Nova cerkev je bila največja in najbogatejša pravoslavna cerkev vseh srbskih cerkva in skupaj s tem dokazuje, da tedanji tržaški Srbi, čeprav so jim bile kupčije glasne, niso bili samo najvažnejši cilj, niso kljub temu nikdar pozabili, da so sinovi srbskega naroda.

Tržaški Srbi so naravnost tekmovali, kdo bo več delal za lepoto svoje cerkve. Omeniti moramo Risto Skuljevića, poznane srbskega dobrotnika, ki je bil v svoji dobi najbogatejši trgovec v Trstu. Doma iz Mostarja, je dal za srbsko stvar veliko denarja. V prvi vrsti je njegova zasluga, da so tržaški Srbi sezidali novo cerkev in da so zagotovili obstoj srbske šole. Ob svoji smrti je Risto Skuljević zapustil srbski cerkvi obdani 4 milijone zlatih kron. Tržaški Srbi so se pojavili tudi kot mecen preporodne srbske knjige in so odigrali veliko politično vlogo v srbski zgodovini, predvsem v prvi srbski vstaji ter v revolucionarnem letu 1848.

Prospiranje srbske kolonije v Trstu se je začelo v drugi polovici preteklega stoletja in se je postopoma nadaljevalo vse do zloma Avstro-Ogrske 1. 1918. To je bilo posledica treh epohalnih dogodkov, predvsem iznajdb in čudovitih razvoja razvoja paroplovne družbe «Avstrijski Lloyd», ki je bila ustanovljena 1. 1839. Novo družbo je ustvarila ter ščitila sama avstrijska država in jo tudi vodila. Z velikimi parniki te državne paroplovne družbe tržaški Srbi pri svojih jadričarjih in celo s svojimi manjšimi parniki niso mogli konkurirati.

Se večji vzrok propadanja srbske kolonije v Trstu pa je bila gradnja velikih železniških prog, ki so povezovali Trst s sarsko prestolnico na Dunaju in z vsem srednjeevropskim železjem. Glavna dvotirna proga Dunaj-Trst je bila izročena prometu 1. 1857. Vse to je bilo v izključni rezi avstrijske države in tržaški Srbi, kot tudi ostali zaselni podjetniki, se z njo niso mogli spuščati v brezupno tekmo.

Tretji največji vzrok omejenega propada pa je bila končna propast pomorske plovbe z jadričarji v Boki Kotorski, Dubrovniku in na Pelješcu. Tako je padla podstopna pomorska srbska plovba vse do zloma Avstro-Ogrske.

Po 1. 1918 je prišel Trst pod imperialistično Italijo; niti srbski koloniji ni preostalo mnogo, kakor da se je začela množiti izseljenci, čeprav je obstajala v Trstu nad 200 let. Danes naletimo povsod po večjih mestih Jugoslavije na te izseljene tržaške Srbe; večina od teh se je naselila v Beogradu. Kljub neugodnemu položaju se vsi tržaški Srbi niso izselili. Nekaj stotin jih je še ostalo na svojih ognjiščih in se prilagodilo novim prilikam. Večina od teh niso imeli nobene možnosti, da bi se izselili, ne glede na to, da jih je preteklost vezala s Trstom, kjer se čutilo kot pravi domačini. Danes so se Srbi v Trstu kot ostanki nekdanje slavne in močnega srbske kolonije skoro popolnoma »potprijeli«.

Kot uvideli so na tej šoli delovali mnogi znani srbski kulturni delavci, ki so imeli vpliv na vse srbstvo. Naj omenimo učitelja Dimitrija Vladislavjevića, prijatelja ljubeznivega vladarja in največjega srbskega pesnika Petra II. Njegoša.

Toda ko so se razšli s pravoslavni Grki, so Srbi okoli 1783. organizirali svojo lastno cerkev, obično in jo imenovali srbsko tržaško območje. Vsi v cerkvi so bili srbski, toda ko so na novo sezidali svojo cerkev in jo posvetili zopet sv. Spiridijonu zaščitniku pomorščakov. Nova cerkev je bila največja in najbogatejša pravoslavna cerkev vseh srbskih cerkva in skupaj s tem dokazuje, da tedanji tržaški Srbi, čeprav so jim bile kupčije glasne, niso bili samo najvažnejši cilj, niso kljub temu nikdar pozabili, da so sinovi srbskega naroda.

Tržaški Srbi so naravnost tekmovali, kdo bo več delal za lepoto svoje cerkve. Omeniti moramo Risto Skuljevića, poznane srbskega dobrotnika, ki je bil v svoji dobi najbogatejši trgovec v Trstu. Doma iz Mostarja, je dal za srbsko stvar veliko denarja. V prvi vrsti je njegova zasluga, da so tržaški Srbi sezidali novo cerkev in da so zagotovili obstoj srbske šole. Ob svoji smrti je Risto Skuljević zapustil srbski cerkvi obdani 4 milijone zlatih kron. Tržaški Srbi so se pojavili tudi kot mecen preporodne srbske knjige in so odigrali veliko politično vlogo v srbski zgodovini, predvsem v prvi srbski vstaji ter v revolucionarnem letu 1848.

Prospiranje srbske kolonije v Trstu se je začelo v drugi polovici preteklega stoletja in se je postopoma nadaljevalo vse do zloma Avstro-Ogrske 1. 1918. To je bilo posledica treh epohalnih dogodkov, predvsem iznajdb in čudovitih razvoja razvoja paroplovne družbe «Avstrijski Lloyd», ki je bila ustanovljena 1. 1839. Novo družbo je ustvarila ter ščitila sama avstrijska država in jo tudi vodila. Z velikimi parniki te državne paroplovne družbe tržaški Srbi pri svojih jadričarjih in celo s svojimi manjšimi parniki niso mogli konkurirati.

Prospiranje srbske kolonije v Trstu se je začelo v drugi polovici preteklega stoletja in se je postopoma nadaljevalo vse do zloma Avstro-Ogrske 1. 1918. To je bilo posledica treh epohalnih dogodkov, predvsem iznajdb in čudovitih razvoja razvoja paroplovne družbe «Avstrijski Lloyd», ki je bila ustanovljena 1. 1839. Novo družbo je ustvarila ter ščitila sama avstrijska država in jo tudi vodila. Z velikimi parniki te državne paroplovne družbe tržaški Srbi pri svojih jadričarjih in celo s svojimi manjšimi parniki niso mogli konkurirati.

Ko poslušamo omenjeno obredanje na našo svobodno domovino, hočemo seznaniti naše bralce s težkimi, s katerimi

SV. IVAN - še slovensko predmestje?

Veliki bloki novih hiš v tržaških predmestjih ne pomenijo le omiljevanja stanovanjske krize, ampak opravljajo še drugo funkcijo, ki je gospodstvo in iredentistični obinski upravi se bolj pri srcu: sistematično poturčevanje nekdanj slovenskih predelov mesta.

PREBIVALSTVO VELIKE BRITANIJE se mora krepko omejevati v potrošnji živil

TUDI ZA PRAZNIKE BREZ PRIBOLJSKOV - OSKRBA S PREHRANO JE ODVISNA OD UVOZA, KI GA MORA ANGLIJA ZARADI POMANJKANJA VALUT VEDNO BOLJ KRČITI

se bori Vel. Britanija.

Spominjamo se, da za pretekli božič (prvič po 1. 1944) v Angliji niso delili že tradicionalnih priboljškov k racionalnim živilom. In vendar ne sprejme nobena vlada takšnih nepriljubljenih odločitev, če ni primorana in če le razloga, se jim rajši izogne. Toda razloga je preprosta: izdatki Anglije presegajo namreč njene dohodke za pol milijarde funtov sterlingov, zaradi česar je to zmanjšati uvoz, da tako znatno primanjkuje na znanstveno.

Anglija nima izbire: ali mora kupovati manj živil in potrošne blaga ali pa mora znižati uvoz surovin. V drugem primeru bi se zmanjšala celotna proizvodnja, kar bi imelo za posledico brezposelnost in znižanje življenjske ravni. Če pa se ne odloči za zmanjšanje potrošnje, mora izvesti obsežne omejitve živilskih izdelkov.

Bralce moramo opozoriti, da razpolaga Anglija samo s polovico orala obdelane zemlje na vsaka dva prebivalca in da krije njena proizvodnja le polovico potrebščin; trenutno niti toliko. Pred drugo svetovno vojno, ko je bilo na razpolago živil v neomejenih količinah in po razmeroma ugodnih cenah je angleška proizvodnja krila samo tretjino potreb.

Anglija je plačevala živila in surovine s svojimi industrijski-

mi izdelki, z dohodki iz posojil in z dohodki iz prekomorskih investicij. Čeprav je v primeru s predvojnimi izvoznimi povečala do danes svoj izvoz za 75% in danš je ostal uvoz na približno isti višini, ta država danes ne razpolaga z zadostnimi dohodki, s katerimi bi lahko nakupila živila in surovine.

Tudi za to dejstvo je razloga preprosta: svetovne cene surovin in živil, ki jih mora Anglija uvažati, so se namreč povečale v znatnejši meri kot cene njenih industrijskih izdelkov; dohodek iz posojil in industrijskih investicij pa je ostal razmeroma nizek. Upoštevati je treba še druge okoliščine, predvsem povečanje prebivalstva in to, da je povečanje življenjskega standarda dovedlo do višje potrošnje. Tako mora Anglija kot največji kupec na svetovnem trgu reševati vprašanje cen in razpoložljivosti denarja.

L. 1938 je Anglija uvozila 1.555.555 ton mesa; v tej količini so vseleti tudi konservirani izdelki, gnila, perutnina in kuni. Za vse to je izdala 91 milijonov funtov. L. 1950 pa je morala plačati skoraj dvakratno ceno za uvoženo meso samo za dve tretjini iste količine, ki jo je uvozila l. 1938.

Za uvoz vseh živil l. 1938 so plačali Angleži 408 milijonov funtov. Ta izdelek je narasel l. 1950 kar na 959 milijonov funtov, poleg tega so za ta denar prejeli manjšo količino živil. Preteklo leto so se cene še povisale in dvigale cen se bo mogoče tudi leta nadaljevala.

Razen mleka nima Anglija nobenega važnega živila, ki bi ga pridobila v zadostni količini za svoje potrebe. Tako pridelava v razmerju s svojimi potrebami samo 29% žita, 22% sladkorja, 32% mesa, 45% gnjati, 85% sira in le 7% masla. Pri delez mesa se je med vojno še bolj znižal in znižanje proizvodnje mesa povzroča med drugim tudi izredno neznanost količina razpoložljivega sira. Trenutno dobavlja Anglija iz Kanade več mesa kot pred vojno, zato pa je morala omejiti iz Trsta uvoz drugih živil. Primanjku-

jejo jim pač tuje valute, v prvi vrsti dolarji, iz tega razloga ne more kupovati v ZDA suhega koline živil in naravnost nezadostne količine mesa tako do ro racionalni, da so zlasti otrokom zagotovili boljše prehrano in da zdravje prebivalstva ni trpelo. Bistvo racionalizacije je pač v tem, da dobi vsako zadostno količino najpomembnejših živil.

Ob zaključku pripominjamo, da smo povzeli vse le podatke po gospodarskem komentatorju angleške radio-oddaje postaje BBC, ki je v svojih oddajah pojasnil angleškemu prebivalstvu, zakaj mora Vel. Britanija omejiti nakupovanje živil.

SPET POMOTA?

(Pojasnila bosta Vidali in «Delo»)

Ilustrirani tednik «Svet v oblačih» (Svet v slikah), ki ga izdaja češko ministrstvo za informacije in prosveto v Pragi, je v svoji številki z dne 24. maja prinesel kratko poročilo s slikami iz Trsta pod naslovom: «Na tržaški bolni fronti za mir».

Ta poročila je tipičen primer, koliko je verjeti kominformističnemu pisanju. Ker mi bomo mogli kontrolirati verodostojnost članka, pišemo kar najbolj neumne laži. Neki Pavel Loran, ki je po članku domisljan, pa ni računal, da bi njegove članke lahko brali tudi v Trstu. (Pričakujemo, da ga bo v celoti objavilo resničnostno «Delo».) Piše namreč o dogodkih v Trstu ob 20. marcu. Pri tem postavlja fašistične drhal, ki je izjavila iredentistične orgije, še više kot italijanski so-

vinisti. Medtem ko so bili za razgrajati tistih dni «branci» italijanskega Trsta, pa so kominformističnemu piscu ti prepetati «branci» miru, ki se neustrašeno borijo proti zrušenju silam imperialističnim.

Isti kominformisti imenujejo harkleinsko pajacado, ki so jo tržaški neofašisti s tihim prirojenjem in pasivnim zadržanjem ZVU organizirali po tržaških ulicah: krvavo borbo na barikadah.

Resnost poročanja čeških kominformistov je razvidna tudi iz tega, da glasilo ministrstva za informacije piše o mrtvih, ki naj bi bili padli pri teh demonstracijah. (Tako je napisano tudi v tekstu pod sliko, ki jo spodaj objavljamo.)

Srečno češko ljudstvo, ki ga njegov tisk tako točno obvešča!

Po velikih sraskah med teraškimi obratni miru a britskimi okupacijskimi a policijskimi oddili, ostalo 30. marca 1952 na ulicah, nekotik mrtvih a težko ranjenih demonstrantih. Jednaka oddaja na obratku.

PRISPEVEK K SPOZNAVANJU NAŠIH SOSEDOV

UBOŠTVO IN ZAČETALOST

Tu diši po Orientu in Africi. Arabski efelahi in Afrikanerji v svojo zalostno usodo, po svojem muslimanskem kizmetu, kot je južno-italijanski «cafone», le do južno-italijanskega. V svojem človeškem dostojanstvu in se čuti ustvarjen kot manj vredno, skoro ničelno bitje. Ko smo se interniranci, po padcu fašizma, potikali po abruških gorah in se skrivali pred Nemci, sem jim često pripovedoval o naših kmetih, ki so lastniki zemlje in žele pridlovkov. To se jim je zdelo nepojmljivo in kot nekaj nedosegljivaj. «Ma io sono un povero cafone», so mi ponavljali s tolikšno vdanostjo v svojo usodo, kot da je od vekomaj po človeških in božjih zakonih odločeno, da ostane tako manj vredno, bebato bitje.

Zingarelli piše v omenjenem slovarju: «Cafone, dialektična beseda, kmet iz južne Italije. Sinonim (beseda istega pomena) za neotesanca, nezobraznega, bebatega robačeta».

Sicer je ta stvarnost in ponizjujoč položaj južnjanskega kmeta splošno ljudskega kmeta, ki je delavca, v kolikor je polovinar ali najemnik, že davno začel izživati odprto človeško in socialno čudnih poseznikov. Toda pri namem, izrnu italijanskega etničnega značaja in pri splošni kulturni zanašlosti italijanskega ljudstva, se danes po večini ne pomeni, — v Italiji ni prišlo do kmetičnih uporov ali celo socialne revolucije. Priroke so privleki do odporov do skrajnosti zoponiziranih in ugnanih poseznikov, ki so se navadno dali zavesti v kak obupen čin socialne samoobrambe in nato šli v gozd, bore, — est davano alla macchina, kot piše znani italijanski demokratski politik in dober poznavalec teh socialnih prilik Nitti.

«Maffiosi» ali «camorristi» so

postali razbojniki iz socialnih razlogov ter postali ljudski ljudstva, kot so to bili Br Diavolo, Musolino itd. Ni dvoma, da so šle take skupine ljudi izven zakona mimo socialnih nagibov in niso ropali le pri bogatih fevdalcih, in so postale čisto navadne razbojniške bande ali organizacije zločincev, da so le preprosto posegale v italijansko javno življenje, od Burbonce dalje tudi v kaksne koli politične namene, kot ob-

kolikor sem mogel razumeti. Ti ljudje ne znajo italijanski, vsi neznani, in govorijo skoro čisto nerazumljiva južnjanska narečja. V oni dobi so jih bili polni vsi zaporji Italije. Nekaj podobnega je še danes. Saj so znani n. pr. iz dnevnega časopisa iz polpreteklih mescev dogodki in poboj delavcev Portelli delle Ginestre pri Viterbu (100 km severno od Rima) ter o znanem razbojniškem kolovodji Giulianu in o skrivni demokratičnega režima in pol-

eijskega ministra Scelbe pri tem pokolu, ki je povzročil mednarodni skandal ter napade in diskusije v italijanskem parlamentu.

Te obupne socialne prilike so danes prav tako neresene kot pred 20 leti ali pred stoletjem in več. Vsa moderna Italija je zaradi svoje moralne globoke nesposobnosti rešiti to socialno vprašanje. Levičarske stranke, od anarhistov do socialistov, toda samo izkoristile v strankarske namene, a so silno malo ali nič naredile za njegovo rešitev. Se ob teh volitvah n. pr. so kominformisti kritični o Scelbi in Portelli delle Ginestre, toda istočasno so izdajali socialnih kmetov in bednega ljudstva, ki jih prodajajo italijanskim agrarnim in denarnim magnatom na povelje moskovske imperialistične napačnosti za ceno, da bi se Italija odrekla atlantiskemu zavezništvu ter postala v prid Rusije nevtralna, če že ne zavzevala oz. satelit. Enako, kot vsi dosedajni sovjetistični imperialisti, od De Gasperi do fašistov, pitajo Kala-

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

«Ma io sono un povero cafone» - Italijanski socialni pojav «cafoneja» s skoraj popolnim uničenjem človečanske zavesti je dokument in dokaz nezasiščenega človečanskega in kulturnega barbarstva na vseh področjih italijanskega javnega življenja

Laboji z žigom Made in Jugoslavia, povzročili pravi oplah v Sovjetski zvezi

Na pešeni zemlji Izraela, se po vztrajnem delu ko-
nistorov spreminja iz puščave
v plodna tla, so posejani
mladi nasadi pomaranč.
Povzročile predstavljajo osmo-
tne bogastvo te dežele in njen
glavni izvozni artikel.
Veliki izvozniki pomaranč
iz Izraela so podjetja Citrus
Marketing Board, V letoš-
nji pomladi je ladja, nato-
rjena z pomarančami tega
podjetja, prispela v Odeso.
Pristanišču so iztovorili
laboje in začelo se je pre-
reševanje blaga. Da bi ugo-
stili kakovost dosepega
laboj, so odprli nekoliko za-
bojev. V tem trenutku je
met predstavnikovi sovjetske
pomorske carine nastal pravi
oplah. Na notranji strani
labojev so zagledali
žig: «Made in Jugoslavia».
Črkel nima lesa in laboje
pomaranč naračta v raz-
nih deželah, med njimi tudi
v Jugoslaviji. Takoj so pri-
šli agenti NKVD in po pri-
stanišču se je začelo sploš-
no beganje. Začeli so po-
robno pregledovati vsak po-
meniti laboj, trkali so po
laboj, jih sekali, polni sum-
nje, da bodo v njih našli
otrovo kakšno razkošniško li-
teraturo proti pravoverni
Koski itd.

Laboji so odgovorne ljudi,
ki bi lahko določili, kaj naj
se napravi s tako nevarnimi
laboji, v katerih so polože-
ni tako sladke pomaranče.
Toda takih ljudi, ki bi lah-
ko določili, kako naj se re-
ši tako zamotan in težak
vprašev, niso mogli najti v
Odesi. Zato so telefonsko po-
klicali Moskvo. Od tam je
prišel nalog, da se pomaran-
če in takih labojh nikakor ne
smajo dalje transportirati po
zemelju ZSSR.

Predstavnik ruske «targov-
ne» so izjavili, da bi jih
prav nič ne oviralo, če bi bi-
lo na labojh napisano «Ma-
de in Spsina ali «Made in
USA» — na španske in ame-
riške laboje so navajeni, gle-
da jih vsak dan — toda,
kako to, da se nenadoma po-
javijo laboji, na katerih piše
«Made in Jugoslavia». Po-
bebovali so precej časa, da
bi priliči sebi po prestanu
prenečenju in strahu. Zato
so nato takoj s ponov-
nim zapiranjem labojev.

Predstavnik omenjenega
izraelskega podjetja so na-
stojale naročiti, da se v bo-
koče kaj takega ne sme več
dogoditi. Kajti če se kaj ta-
kega še kdaj pripeti, bo So-
vjetska zveza prisiljena pre-
misliti nabavo sadja iz Izraela.

Tako je torej žig jugoslo-
vanskega izvoznika podjetja,
na katerem se je po medna-
rodnem trgovinskem sporu-
dumu moral označiti izvor
laboja, povzročil velik glav-
bol pristaniškim trgovcem
in agentom ZSSR v Odesi. Kaj
bi se seled dogodilo, če bi po-
maranče v takih labojh pri-
le v ZSSR in se razširile
po raznih mestih te države,
za katere prebivalce je Ju-
goslavija izbrisana z zemlje-
vide sveta. In če bi slučajno
kakšen labojšel v vilo Vi-
ninskega ali morda celo...

Verjetno bi kmalu prišlo v
ZSSR do velikega procesa
zaradi poskusa zarote proti
redu in ureditvi države.

MOTIV IZ PLESOV MAKEDONSKEGA DRŽAVNEGA ANSAMBLA, KI NASTOPI PONOVNO DANES POPOLDNE NA STADIONU «PRVI MAJ»

UGLED NA MORJU «PLAVI TRAK»

Ugled, ki ga hoče uživati po-
samsna pomorska država v
svetu na morju, zahteva pose-
bne žrtve, ki se pa zelo pored-
koma izplačajo. Poznana nam
je borba v svetu za tako ime-
novani modri trak. O tem smo
sicer pred nekaj meseci pisali.
Toda novi dogodki v svetu nas
silijo, da se še malo pomudi-
mo ob tem vprašanju.

Za francosko «Normandia»,
za italijansko «Rexoma» ter
drugimi ladjami, je prišla do
toliko zaželene slave pred ka-
kimi trinajstimi leti angleška
ladja «Queen Mary». Ta je ob-
držala naslov najhitrejšje ladi-
je na svetu tako dolgo, zato, ker
se v času vojne ter v prvih
povojnih letih ni nihče zani-
mal za to vprašanje, ker so bila
mnoška vprašanja na prvi
vrsti.

Sedaj pa se oglašajo nov tek-
mec, ki bo z vso gotovostjo od-
nesel ladij «Queen Mary» mo-
dri trak. V kratkem bo na li-
niji New York - Le Havre -
Southampton plula nova ame-
riška ladija «United States», ki
so jo pred kratkim zgradili v
ZDA.

O tej ladiji so sicer znani ne-
ki podatki, toda ne vsi. Poleg
tega se ameriške oznake ter
merila v marsičem razlikujejo
od angleških oziroma evrop-
skih. Na vsak način pa je to
zelo velika ladija, z 52.000 to-
nami brutotonaže, ki bo pre-
važala okoli dva tisoč potnikov
ter bo imela tisoč ljudi posad-
ke. Ladija je stala lepo vsoto
70.000.000 dolarjev.

Po vsem tem pa je najbolj
zanimivo se to, da ima ta ladi-
ja predvideno brzino za daljša
potovanja 30 vozlov na uro, to-
da lahko bo razvila tudi bri-
zo do 40 vozlov na uro. Če
pomislimo, da je «Queen Mary»
razvijala največ 32 milj na uro,
nam ta brzina popolnoma jasno
zagotovi, da bo novi prekomor-
nik z vso gotovostjo odnesel
modri trak. Kaj bi to pomenilo
za angleški ugled na morju, je
vsakomur jasno, zato pa je tu-
di jasno, da se tudi Angleži ne
bodo tako lahko sprijaznili s
tem, da im Amerikanci odne-
sejo modri trak. V italijanskem
tisku so se pojavili alarmantni
glasovi, ki pa ubirajo povsem
drugo smer. Znano je, da je
gradnja velikih ladij, kakršna
je «Queen Mary», «Queen Eliza-
beth», «Rex» ter podobnih ze-
le, tvegana, ter istočasno neren-
tabilna, ter da si tako ladijo
privošči je paronovna družba,
ki lahko z drugimi dohodki kri-
je deficit take ladije, ali pa ze-
lo bogata država, ki je pri-
pravljena financirati tak luksuz
zaradi veljave svoje mornarice.
Ker je pa od tega ugleda od-
visen uspeh tudi druge mornar-
nice, se v italijanskem tisku
pojavišajo glasovi, naj bi med
pomorski državami prišlo do
nekega sporazuma, kjer naj bi
se zainteresirane države dome-
nile glede najvišje normalne
brzine, najvišje tonaže ter tu-
di največje luksusa v svojem
novem brodoju.

romasna in si ne more privo-

PRVI MATURANTI slovenske gimnazije v Kopru

Te dni imajo na slovenski
gimnaziji v Kopru prvo veliko
maturu. To bo zapisano z zla-
timimi crkami v zgodovini naše
Istre, saj je dobila svojo gim-
nazijo šele po osvoboditvi. In
letos so dozoreli prvi sadovi.
Tega se veselijo vsi Istrani, vsak
zaveden Slovenec, posebno pa
oni, ki so morali prenesti v
svoji mladih letih marsikatero
grenko, ko so studirali v ita-
lijanskih solah in zavodih, ker
slovenskih sploh ni bilo.

Mladi istriški rod uživa zdaj
sadove svobode, ki si jo je na-
narod priboril v krvavi borbi
proti tujcu in po kateri je hre-
penel dolga desetletja, ko mu
je delila drobnice stara av-
strijska mlača in ga tlačila
rimsko volkuljo.

Ob tej priliki se posebno spo-
minjamo razmer v bivšem ko-
porskem škofijskem zavodu, kjer
je studiral več istriških in
kraških fantov. Prav tisti, ki
danes v tržaški kuriji vpijejo
o nekakšnem preganjanju Ita-
lijancev v Istri, škof Santin,
mons, Siroti, Tomizza itd., so
prepovedali slovenskim dijakom
govoriti v njihovem materinem
jeziku. Pravi teror je vladal le-
ta in leta po koprskem zavodu;
kdor ni ubogal, so ga pretepili
in mu za kazen celo odvzeli ve-
čerjo in kosilo.

Zdaj veje v Istri drugačen
veter, zato tem gospodom ni
všeč, ker so pač mislili, da bo-
do gospodarili in tlačili Istro
za vedno.

Zjasnilo se je vremena Istran-
om in nov dijaški rod koraka
po svobodnih poteh v lepšo bu-
dornost, zavedajoč se svojega
poslanstva in obveznosti do na-
roda.

Nasim prvim istriškim matu-
rantom iz vsega srca želimo
najlepše uspehe pri maturi in
na življenjski poti po njej.

Kako smo izdelovali novi turistični zemljevid Slovenije

(Nadaljevanje s 4. strani)

tako da je zajeto tudi ozem-
lje Benških Slovencev.

Barvna lestvica kaže viš-
no od 100 oziroma nad viš-
no 400 m od 200 do 200 m,
pri morju pa globine od 20
do 20 m. Kjer to dopuščajo
naravne razmere, so narisane
tudi vmesne višinske oziro-
ma globinske črte. Plasti-
nost zemljevida povzdiguje
dvojno senčenje z glavno
osvetljavo od jugozahodne
strani. Za tehnično izvedbo
zemljevida, ki je bila brez
dvoma preizkusni kamen ta-
ko za domačo kartografijo ka-
kor tudi za naše tiskarstvo,
gre za priznanje njenemu in-
saru, kartografu Iv. Selanu, in
njem tiskarskim izvrševal-
cem, litografskemu kolektivu
tiskarne Ljudske pravice v
Ljubljani; prvemu, ki je us-
tvaril zemljevid z večjo ro-
ko, v neutrdljivem več kot
štiriletnem delu, s pravim
kartografskim okusom, dru-
gemu, ki je Selanove risbe
sestavil v celoto — saj je
prav ta montaža zahtevala
ogromno truda — in tiskal
zemljevid v ofsettisku z prav
vzledno natančnostjo. Zem-
ljevid je moral 16 krat v
stroj, kar predstavlja veliko
delo, ker je original sestavl-
jen iz več listov; najmanjša
nepreciznost bi mu bila v
kvar.

Tako smo s skupnim delom
Komiteja, sedaj Uprave za
turizem in gostinstvo pri Sv-
tu VILRS za blagovni promet,
kartografa, avtorjev in ti-
skarne dobili lep zemljevid,
ki bo, kakor upamo, dostoj-
no predstavil naš turizem,
našo geografijo, kartografijo
in tiskarstvo doma in v tuj-
ni. Pri vsem tem pa se za-
vedamo, da tudi to delo ni
popolno. V drugi nakladi, ki
naj bo še boljša, bo treba
marsikaj popraviti. Avtorji,
kartograf, Uprava za turizem,
vsi bomo hvaležni za kakršne-
koli stvarne pripombe in
predloge.

Zemljevid je izdala Uprava
za turizem in gostinstvo, a
založila Državna založba Slo-
venije.

Dr. V. BOHINEC

Po dveh urah smrti spet v življenje

Gospodična Timke je bolni-
čarka. Stara je enaindvajset let
ter že po naravi zelo občut-
ljiva. Ko se je morala podve-
rjeti operaciji zaradi neke nosne
bolezni, so ji dali lokalno ane-
stezijo ali omrtvičenje. Zaradi
te anestezije ter zaradi njene
preobčutljivosti, ji je srce od-
povedalo. Kot skrajno sredstvo

RADIJSKI PRENOS opere «Mila Gojsaliča»

Danes 15. t. m. ob 20. uri bo
radio Ljubljana prenašal iz Hr-

vatskega narodnega gledališča
predstavo nove opere hrvatske-
ga skladatelja Jakova Gotovca,
zgodovinsko glasbeno dramo v
treh dejanjih «Mila Gojsaliča»,
ki je na premieri prejšnji me-
sec v Zagrebu dosegla tako ve-
lik uspeh. Naslovno vlogo Mi-
le poje mlada mezosoprani-
ka Nada Putar, tenorsko vlogo
Petra Noni Zuneč, baritonso
vlogo Topan-paše pa Ivan
Francel. Dirigira kompozist Ja-
kov Gotovac.

Prvi maturanti slovenske gimnazije v Kopru

ODLOMEK IZ ZADNJE KNJIGE LOUISA ADAMIČA RAZGOVORI Z MARŠALOM TITOM

19.

Tito si je zbral Zagreb kot
svoj glavni stan. Osebe oro-
žne in politične policije se
od leta 1928, ko so ga zapri-
li, niso več poznali. Sklenil je, da
v Zagrebu živi pod imenom
Babić. Kupil si je neko
vilo v zagrebškem pred-
mestju in avto. Zaradi tega in
imel vsledno lepo oblečen
imel uskladen nastop, je na-
vnel vris premožnega človeka
in si nihče ni mogel niti misli-
ti, da je komunist, kaj šele, da
je vodja. Njegove legitimacije
bile sprejete ponarejene in
nadalje, kadar je potoval v Beo-
grad ali druga jugoslovanska
mesta, so ga policijski pregleda-
li in na vlakih vjudno pozdrav-
ljali in samo bežno pregledali
njegove listine. Kadar so ga
povabili v Moskvo, da je odgo-
varjal na pismenke Kominter-
na, ali če je potoval kam dru-
ga, v tujino, je bil pa oprem-
ljen s dokumenti, ki so se gla-
sali na ime češkega inženirja
Tomaneke. Kot «Tomaneke»
ni bil samo preobleden, temveč
se je spremenil tudi obraz in
tako, da ga ne bi nihče
prepoznal kot «Babića».

V Moskvi je bil še vedno znan
kot «Babić» in s tem imenom
je tudi podpisoval svoja pogo-
vora Kominterni. Ta poročila je
diplomatsko previdnostno, da ne
bi vzneburili ali užili kakšnega
šokiranja v uradu Dimitrova
in Manuilskega.

V letih 1937 do 1941 je bil
vso čisto zelo potrt. Leta 1939
je umrla žena Pelagija tik
pred njegovim zadnjim pre-
stojnim obiskom v Moskvi. V

neki drugi dobri potrtosti je le-
ta 1937, nekaj tednov preden
je bil izvoljen za generalnega
sekretarja, obiskal svoj rodnik
kralj.

Broz se je tedaj pred kratkim
vrnil iz Pariza v Zagreb. Ne-
nadoma je začutil željo, da bi
spet videl Kumrovec, Hrvaško
Zagorje. Nekaj kilometrov pred
vasio je izstopil iz avtobusa in
se ponovi peš napotil proti ci-
lju. Svojiht in ostalih sorod-
nikov in znancev ni obiskal, da
se ne bi razširila vest o njego-
vem prihodu v Jugoslavijo.

Dolgo je sedel na griču nad
Kumrovcem in gledal slabo
razsvetljena okna hla, poslušal
večerno petje, ki je prihajalo
iz vasi. Lahen vetrič mu je pri-
našal vonj po zeljnatih juhi,
konjskem gnoju in gnojnicah,
po zemlji, prepojeni z viago.

O nenavadnem obisku sem si-
šal leta 1949 iz dveh virov. Ko
sem tedaj Tita vprašal kar na-
ravno, kaj si je mislil tisti ve-
čer, ko je sedel nad svojo ro-
dno vasio, se je nemirno zganil,
trenutek pomislil, nato me pa
zaprlosil, naj mu oprostim, češ
da o tem ne bi rad govoril.

Iz drugega vira sem pa iz-
vedel, da se je tisto noč napotil
po ovinkih na dom svoje teur-
ane v Podrežju. Zbudil je njo
in joza, nekaj malega zavzeli
ji jima razodel, da misli sedaj
ostati v Jugoslaviji — od časa
do časa ju bo obiskoval, ven-
dar ne smeta o tem črniti žvi-
dusi. Ani je še na samem po-
vedal, da je bil nedavno v Mo-
skvi, kjer je videl, da njegov
sin Zarko v solj dobro napre-
duje, in da je povedal Pelagiji,
naj doseže od sovjetskih oblasti
ločitev zakona, če to želi. Ne-

stirno je prekinil Ano, ko mu
je pričela očitati, da je bežak,
da si unčuje življenje. Sveto-
val ji je, naj potpi. Kar mora
storiti, to pač mora. Vsaš pa
si, bo moral potiskati pri tle-
javetja; tu ga ne bodo iskali.
Uro ali dve pozneje jo je za-
slovo stisnil k sebi in izginil
v temni noči. Teta Ana se ni
točno spomnila dneva obiska,
vendar pa ve, da je bilo zgo-
daj v jeseni leta 1937.

Naslednji večer je bil deževen
in vihar. Miroslav Križek je
sedel v Zagrebu v nerazsvet-
ljeni sobi. Zamisljeno je gledal,
kako bije ob šipe dež, ko je
nekdo potikal na vrata. Slabe
volje, ker ga je zmotvil v nje-
govem razmišljanju, je vstal, se
odpravil k vratom in odprl po-
znemu gostu. Človek, ki je vsot-
nemu gostu. Človek, ki je vsot-
pil je bil ves premočen, da je
kar jilo od njegovega plašaja in
klobuka. Pozdravil je Križek:
«Dobro večer, družilo se Križek»
prvi hip niti ni spoznal, da je
tako njegov stari znanec Josip
Križek. Broz se je tem času čes-
to spraševal, kje neki je Broz,
kako je in je zanj. Zagotovil
mu je, da sta čisto sama; nje-
gova žena Bela — izralke —
je pred polnočjo ne bo vrnila
iz gledališča. Broz je odzvil
ponudeno jed in pijačo in izi-
vil, da bi rad pri Križek samo
malo poselel.

Povedal je Križek, da je bil
prejšnji noč v Kumrovcu in da
ni govoril z nobenim izmed va-
ščanov, čeprav bi rad. Ko je
gledal vasko obeč ob blizu, je
nenadoma močno občutil vso za-
ostalost zavske vasi. «Tu mo-
ramo kaj ukreniti», je rekel
Broz. Vstal je, stopil k oknu,

NEKAJ VAŽNEJŠIH SLOVENSkih ODDAJ IZ POLETNEGA PROGRAMA RADIA JUGOSLOVANSKE GONE TRSTA

NEDELJA	PONEDELJEK
8,30 Našim kmetovalcem 9,00 Najlepše pravljice 13,45 Glasba po željah	14,15 OB SOČI IN ZILI 21,00 SLUŠNA IGRA
SREDA	TOREK
14,15 Kulturni razgledi	14,15 Krížem po Koprskem 18,30 Radijski roman
ČETRTER	PETER
14,15 Po svetu okrog 18,30 iz naše ljudske revolucije	14,15 Literarni obzorik
SOBOTA	
Vsako jutro: 6,45 Kaj je danes novega Pogovor z ženo	14,15 Krížem po Koprskem 18,30: MORJA ŠIROKA CESTA

Nashe poročila so vsak dan ob 5,30, 7,00, v nedeljah ob 8,00, 13,30, 19,15 in 23,30 - Komentar od včeraj do danes pa vsak delavnik ob 13,45

"MOTO GUZZI"
EKONOMIČNA LAHRA
MOTORNA KULESA
GALETTA 160, 4 PRESTAVE
AIRONE 250 normala-Sport
ASTORE 500-FALCONE-Sport
MOTORNI TOVORNIK 15 Q.
PREVHLJIVI

Naše miner. vode
Rožarska
za zdravje in okus
Radenska
za okus in zdravje
50 NAJBOLJŠE!

"MONDIAL PISTON"
bati za motorje avtomobilov,
motornih koles, Diesel

MEHANIŠKA DELAVNICA
za vsa popravila
CREMASCOLI
TRST - UL. FABIO SEVERO 18
TELEFON 89-03

KOLESA, ŠIVALNE STROJE,
RADIOAPARATE IN DRUGO
dobite v veliki izbiri
tudi na obroke v

TRGOVINI
KNEZ WALTER
NABREŽINA, tel. 22523

INDE RADIO
Radio - Električne naprave - Urarna
SV. KRIŽ 132
APARATI IN URE
NAJBOLJŠIH ZNAMK
POPRAVILA - PRODAJA NA OBROKE

FBART
SWISS MADE
30 mm, 17 rubinov, antimagnetično
L. 7.500.-
ZASTOPNIK VENUS - EMARTEN
URARNA-ZLATARNA **Malalan**
OPČINE - ALPINSKA 81 - TRST

Trevisani
Trst, Ul. G. Vassari 10
OGLEDITE SI NAŠE IZLOŽBE!

ETAŽNA STANOVANJA
(CONDOMINIO) 3 DO 4 SOBE.
kopalnica, dvigalo in druge pritlikline, se bodo gradila v
UL. R. Sanzio (plačilne olajšave ALDISIO)
Informacije pri admin. MICHELIZZI, UL. ROSSETTI 59.
Tel. 93509 od 17. do 18. ure.

Slovenski poročevalci Ljubljanski dnevnik
Ljudska pravica Borba
in drugi jugoslovanski časopisi in revije so v prodaji v
glavnih prodajalnah časopisov v Trstu

Trgovci, obrtniki
V SVOJEM POSLOVANJU
BOSTE PRIHRANILI
ČAS IN TRUD, AKO SE
BOSTE POSLUŽEVALI

Tiskovin
V trgovskih poslih
Vašimi odjemalci in doba-
vitelji bo Vaš uspeh lažji,
ako se boste predstavili s

**Elegantnimi
tiskovinami**

Za vsako tiskarsko delo se obrnite na
TISHARNO
277
UL. sv. Frančiška 20
Tel. 29-4-77

SV. NIKOLAJ
Vozni red parnikov veljaven do 28. junija:
Ob delavnikih:
iz Trsta ob 9,50, 11,00 in 12,30
iz Sv. Nikolaja . . . ob 17,20
Ob nedeljah in praznikih:
iz Trsta ob 8,00, 11,00 in 14,15
iz Sv. Nikolaja . . . ob 17,20 in 20,00
Vse informacije dobite pri: «Adria-Express», Trst, Ul.
Fabio Severo 5 in v Hotelu Triglav, Koper.

